

Curierul Adventist

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII LUI HRISTOS

1969
1970
1843
1844
1975
538
1977
2000
1982
1983
1984
1985
1986
1914
1988
1989
2002
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1854
1999
2000
2001

1874

tabelul anilor jubiliari

TENTAȚIA CALCULELOR SAU DORUL DE ISUS

Dialectică sau ascultare

Se povestește că doi săteni au mers să întreb pe preotul lor ce înseamnă „dialectică”. Preotul le-a spus: „Să presupunem că vin aici un om curat și unul murdar. Eu le ofer ocazia să facă baie. Care dintre ei va dori să o facă?”

Sătenii au răspuns: „Cel murdar”.

„Nu, cel curat”, a spus preotul, „pentru că el este obișnuit să se spele. Deci spuneți-mi, care își va face baie?”

„Cel curat”, au răspuns sătenii.

„Nu”, a spus preotul, „cel murdar. El are nevoie să se spele.

Deci, spuneți-mi, care își va face baie?”

Sătenii au răspuns: „Cel murdar”.

„Nu”, a spus preotul, „amândoi; cel curat, pentru că așa este obișnuit, iar cel murdar, pentru că are nevoie. Deci spuneți-mi, care își va face baie?”

Cu jumătate de gură, sătenii au răspuns: „Amândoi”.

„Nu, nu, niciunul; pentru că cel murdar nu este obișnuit să se spele, iar cel curat nu are nevoie de baie”.

De acum, sătenii erau complet derutați.

„Dar bine, părinte”, au spus ei „de fiecare dată ne dai un alt răspuns, și de fiecare dată ai și argumente pentru răspunsul tău”.

„Ei bine, fiilor”, a răspuns preotul, „acum știți cam ce este dialectică”.

Nu este înfricoșătoare capacitatea minții omenești de a produce argumente logice care să demonstreze ceea ce inima deja dorește sau voința deja a hotărât? Am observat cu uimire, la fiecare dintre copiii mei, cum de îndată ce învățau să vorbească, deprindeau și arta explicațiilor și justificărilor pentru tot ceea ce făcuseră, chiar atunci când nimeni nu le cerea o justificare. Apoi la fel facem toată viața și nu ne oprim nici când vedem că explicațiile niciodată nu repară ruina produsă în viața noastră de deciziile greșite.

Nici una din nebuniile omenești, nici unul din războaiele, jafurile și masacrele care pătează istoria nu a fost lipsit de argumente și explicații. Cei mai clovenți oratori promovează cauze aberante, și nu fără succes.

Ce risipă de energie, câtă inteligență și rafinement putem să utilizăm atunci când am hotărât să mergem pe o cale pe care, vai, ceilalți nu o consideră chiar așa de virtuoaasă! Într-o zi o mamă și fiica ei discutau planurile pentru acea seară.

„Mamă”, spune fiica, „Neli m-a rugat să mă duc la ea în seara aceasta ca să învățăm împreună la examenul de biologie de luni”.

„E-n regulă”, răspunde mama, „nu uita că la ora nouă trebuie să fii acasă”.

„Dar, mamă, ne trebuie mai mult timp de studiu. Este un examen foarte important și vreau să iau cea mai bună notă. Neli și cu mine învățăm foarte bine împreună”.

„Însă știi cât de îngrijorată sunt atunci când vii acasă după lăsarea nopții”.

„Mami, nu este nici o primejdie. Drumul este luminat. N-am auzit să se fi întâmplat ceva rău în zona noastră. Și nu o să stau mai mult de ora 11”.

Mama este destul de necăjită. „Uite, iar începi. Am vorbit despre asta de o mie de ori. Ora nouă este destul de târziu. N-ai putea să vă întâlniți duminică și să învățați toată ziua?”

„Neli își ajută părinții la treburile casei la sfârșitul săptămânii. Nu o să aibă timp să învețe cu mine”.

„Atunci de ce nu înveți singură?”

„Îmi place să învăț cu Neli. Este cea mai bună prietenă a mea”.

„Ce-ar fi să vină Neli la noi? Când terminați, chiar dacă va fi 11 sau 12, mergem cu mașina și o ducem noi acasă”.

Fiica este tot mai incurcată și nervoasă.

„Nu se poate. Părinții ei sunt plecați deseară și nu vor să rămână casa singură. Și nu pricep de ce nu vrei să mă lași să mă duc la Neli”.

Discuția ar putea să se prelungească astfel la nesfârșit, dacă nu se va termina cu o explozie de nervi și de învinuire. De ce nu înaintează discuția? Argumentele fiicei sunt destul de rezonabile, nu-i așa?

În realitate argumentele încearcă să mascheze adevăratele ei intenții. Ea are un plan ascuns. În seara aceea ea vrea să se întâlnească cu prietenul ei. Și totuși se consideră ofensată că explicațiile ei nu o conving pe mamă.

Nu ar fi mai bine să alegem calea simplă și eficientă a ascultării?

„Nu există siguranță decât în stricta ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu. Toate făgăduințele Sale ne sunt oferite cu condiția credinței și ascultării; refuzul supunerii față de poruncile Sale ne lipsește de împlinirea pentru noi a bogatelor asigurări ale Scripturilor. Noi nu trebuie să ne lăsăm conduși de emoții, și nici să ne bizuim pe judecata omenească; trebuie să privim la voința descoperită a lui Dumnezeu și să pășim potrivit cu porunca Sa clară, indiferent de împrejurările care ne înconjoară. Dumnezeu va purta grijă de rezultate; prin credincioșie față de Cuvântul Său putem, în vreme de încercare, să dovedim înaintea oamenilor și a îngerilor că Domnul poate să aibă încredere în noi în locurile cele mai grele, că vom împlini voința Sa, vom cinști Numele Său și vom fi o binecuvântare pentru poporul Său.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 621.622)

DEPARTAMENTE

- 2 Editorial
- 4 Scrisoare deschisă
către biserică
- 10 Știri, informații,
anunțuri
- 12 Isus în imagini
- 14 Ziua vizitatorilor
Școlii de Sabat
- 15 Dialog
- 24 Icoanele și Cuvântul

ARTICOLE

- 5 Timpul revenirii lui Isus
Florin Lăiu
- 8 Un slujitor descurajat
Nelu Dumitrescu
- 16 INTERVIU
Aș vrea ca Dumnezeu să
mă folosească
Robert S. Folkenberg
- 19 Săritura cea mai lungă
dr. Constantin Dinu
- 21 DOCUMENT
Stilul de viață vegetarian
*Comisia pentru nutriție
a Conferinței Generale*
- 23 Traducerea interconfesio-
nală a Bibliei, la zi
Viorel Dima

5 Tentația calculelor
sau dorul de Isus

Robert S. Folkenberg

16 Interviu

În numărul viitor

Vești bune și vești rele din atelierul de ceramică
Are știința un răspuns pentru toate întrebările?
Tineretul adventist în societatea secularizată

Publicația oficială a Bisericii Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii

Redactor Adrian Bocăneanu
Consultanți Nelu Dumitrescu, Viorel Dima, Petre Danci, Adam Engelhardt, Teodor Huțanu, Emilian Niculescu, Virgil Peicu, Iosif Suciu, Dumitru Popa

Colaboratori speciali Ioan Buciuman, Lucian Cristescu,

dr. Constantin Dinu, Lazăr Forray, Aron Moldovan, Adalbert Orban

Adresa redacției:
Curierul Adventist, str. Labirint 116, 74124 București, Oficiul poștal 20, tel. 323 48 95, fax 323 00 40.

Către cititori: Dorim să creăm un spațiu de dialog în care să puteți comunica sugestiile, reacțiile la articolele publicate, preferințele pentru anumite subiecte sau abordarea unor probleme pe care le

socotiți importante. Ne cerem scuze dacă, din motive de spațiu, vom reformula unele scrisori mai lungi.

De asemenea, primim cu plăcere manuscrise nesolicitate. Sunt binevenite informații și inițiative din viața comunităților. Aprecieri articole care tratează aspecte legate de experiența personală, puncte de vedere asupra problemelor majore care ne confruntă, articole pentru copii. Vă rugăm să păstrați o copie, deoarece exemplarul

trimis va fi reținut la redacție pentru o posibilă publicare. Articolele se vor scrie la două rânduri și nu vor depăși trei coli format A4. Ele vor fi însoțite de numele autorului, adresa și telefonul. Nu publicăm articole nesemnate.

Imprimată la Tipografia **Cuvântul Evangheliei**. Adresa: str. Labirint 116, tel. 323 48 95.

ISSN 1220 - 6725
Anul LXXI nr.2

Ne găsim în timpul statisticii-
lor anului 1993, al
evaluării dezvoltării și experiențelor,
al constatării

tendințelor. Biserica adventistă practică sistemul de statistici. De ce? Ele ne arată ce se întâmplă în familia noastră mondială. Câți se nasc din nou, cum crește, ce obiceiuri au deprins, ce performanțe spirituale au atins; ce fac tinerii, ce tendințe au adolescenții; care este situația familiilor, ce visează copiii, ce jocuri preferă; care ne este hrana și îmbrăcămintea; cum folosim timpul liber; în ce măsură consacram timp pentru rugăciune, meditație spirituală, pentru binele altora, pentru veșnicie.

În adevăr, biserica adventistă dorește să-și cunoască starea, să știe încotro merge și cât mai este de parcurs. Dorim să știm ce obiective și ținte am atins, ce trebuie schimbat, ce poate fi păstrat, ce trebuie părăsit.

Sunt lucruri ce se pot verifica, se pot măsura. Dar sunt și lucruri care scapă calculelor.

Vă propun o serie de întrebări cu ajutorul cărora ne putem evalua personal starea și nivelul experienței noastre.

1. De cât timp ești membru al bisericii? Cum ai ajuns să devii membru al bisericii?

2. Care este profunzimea relațiilor tale cu Domnul Isus? Ce siguranță ai cu privire la viața veșnică?

3. Ești convins că biserica adventistă este biserica rămășiței?

4. A crescut implicarea ta în lucrările bisericii în ultimii doi

"Pe voi înșivă, cercetați-vă"

ani? Câte vizite misionare ai făcut în ultima lună? Ești implicat în lucrarea de binefacere a comunității tale?

5. Ești la curent cu țintele și activitatea comunității tale în lucrarea misionară? Ce știi despre Misiunea globală?

6. Socotești că zecimea este importantă? Ești mulțumit cum se cheltuiesc fondurile?

7. Ești mulțumit de felul cum lucrează pastorul tău? Ai încredere în conducerea bisericii?

8. Ai ascultat anul trecut cel puțin o predică despre a doua venire a Domnului Hristos? Ce reacție ai avut? Dar despre păzirea Sabatului? Ai studiat de curând despre sanctuar și despre judecata de cercetare? Ai ascultat predici cu privire la viețuirea sănătoasă și modul de viață adventist?

9. Participi săptămânal la serviciile de cult? Ai adus în ultimele 12 luni o rudă sau un prieten la biserică?

10. Îi încredințezi lui Isus situația ta zilnică? Ești pregătit să întâmpini pe Isus în timpul vieții tale?

11. Ce loc ocupă Duhul Sfânt în viața ta de fiecare zi?

12. Ai un program zilnic de rugăciune personală și studiul Bibliei și al Spiritului Profetic? Ești un elev stăruitor și studios al lecțiunii Școlii de Sabat?

13. Crezi că standardele și idealurile bisericii sunt demne de pus în practică? Mai crezi că tutunul, alcoolul, la fel ca și cafeaua, sunt dăunătoare sănătății? Ce dietă folosești? Carnată, vegetariană, lacto-ovo-vegetariană etc.? Ce teme ai pentru folosirea

ei? Mai crezi că învățătura cu privire la bijuterii și cosmetice este rațională?

Atitudinea

bisericii față de dans mai este actuală? Poziția bisericii față de divorț este justificată?

14. La ce concluzie ai ajuns, răspunzând la toate aceste întrebări? Ce hotărâri ai luat?

Apartenența la marele număr de membri ai bisericii este o onoare și un privilegiu pe care ni-l dăruiește Isus. El ne socotește parte a trupului Său spiritual mistic și ne iubesc pe fiecare în parte, ea și când am fi singurii pe lume. Însă apartenența nu este de ajuns.

Cu ocazia unui comitet plenar al Uniunii, după ce secretarul a prezentat dinamica membrilor bisericii, președintele a întrebat: „Frate secretar, câți din ei își au numele scris și în cartea vieții din cer?”

Secretarul n-a putut răspunde, dar întrebarea mă urmărește mereu, căci apartenența la comunitatea Noului Ierusalim este hotărârea noastră, alegerea noastră, implicarea noastră și harul Domnului nostru Isus Hristos.

Vă invit, deci, cu ocazia evaluării și a cercetării statisticilor, să ne cercetăm dacă suntem în credință, în biserică, în lucrare în Hristos, în Noul Ierusalim.

Nelu Dumitrescu,
președintele Uniunii Bisericii
Adventiste de Ziua a Șaptea din
România

Timpul

revenirii lui Isus

Florin Lăiu

Noi, adventiștii, ne-am născut din clocotul filadellian al marilor treziri creștine ale secolului trecut. Ne-am născut din limpezimea și dulceața singurei speranțe biblice. Dar nașterea noastră n-ar fi fost spre veșnicie, dacă n-am fi gustat amărăciunea din octombrie 1844. Acest botez al lacrimilor care aduc înțelepciune și-a avut locul lui în providența lui Dumnezeu, așa cum aparentul eșec de acum două milenii al lui Isus din Nazaret a întemeiat biserica.

După Marea dezamăgire, unii au continuat cu mai mult interes cercetarea Bibliei și cercetarea de sine, în timp ce alții au continuat să fixeze noi date ale revenirii lui Isus: 1854, 1874, 1914 și altele. Dar acest spirit al disecării cronologice a viitorului nu i-a ocolit nici pe adventiștii sabațiști, deși ei au toate condițiile și motivele să fie mai înțelepți în acest domeniu. De fiecare dată când se publică prognoza unui eveniment cosmic deosebit, când la orizont se adună norii unui nou război, când se

împlinește un număr de ani semnificativ sau când un autor iredponsabil publică „experiențe” cu presupuși îngeri care înștiințează în secret data aproximativă a revenirii Domnului, suntem atât de pregătiți să înghițim eroarea. A existat o măsură de ignoranță la acest capitol teologic, în primul rând o neînțelegere fundamentală a profesiilor referitoare la cel de-al doilea advent și o ne cunoaștere a principiilor divine care guvernează istoria.

Fără îndoială că ne apropiem cu pași repezi de sfârșit. Articolul acesta nu este scris pentru a ne deschide largi și îndelungate perspective pământești. Chiar și necredincioșii știu acum că planeta albastră este pe cale de a sfârși în cenușă sau în propriile reziduuri. Dar, în ultimii ani, odată cu cuceririle tot mai spectaculoase ale Evangheliei, unii sunt tentați să se preocupe de calcule și speculații profetice. Este acest lucru o virtute, este o preocupare inofensivă sau un pericol pentru credință?

Interesul pentru calcule și speculații profetice este o virtute, o simplă preocupare inofensivă sau un pericol pentru credință?

Ideea de a publica un răspuns clar asupra acestui punct a venit în urma constatării că încă există printre noi pericolul fixării de date. Deși nu este vorba de o adevărată mișcare sau de o manifestare turbulentă, dorim să prevenim orice situație care ar duce pe cineva prea departe pentru a-și mai reveni.

Pentru început, trebuie să spun că eu însumi am trecut cândva, din neștiință, prin tentații asemănătoare și nu sunt bucuros să condamn pe cineva care cade în această

„plasă a timpului”. De regulă, oamenii care se preocupă de astfel de lucruri sunt motivați de dorul și speranța revenirii Mântuitorului, sunt oameni legați de Scriptură. Se știe că, acolo unde se lucrează, se fac și greșeli, iar faptul că unii credincioși nu greșesc la capitolul acesta nu este neapărat o dovadă de virtute. Dar, dacă preocuparea și concluziile căutătorului de „vremi hotărâte” nu sunt binecuvântate de Dumnezeu, orice muritor trebuie să știe, și în special adventiștii, cum să se ferească de blestemul unor asemenea „descoperiri”. Oferim cititorilor temeiurile noastre biblice privitoare la imposibilitatea cunoașterii acestor taine, împreună cu câteva declarații ale Ellenei White.

Motive biblice

1. Data revenirii Domnului este condiționată. Evenimentul poate fi grăbit, dar poate fi și întârziat de factori omenesci (2 Petru 3,11-12; Apoc. 14,15-18 comp. Marcu 4,29).

2. Nici Isus, nici ingerii, nici profeții n-au cunoscut timpul definit al sfârșitului istoriei. Nici astăzi ingerii nu știu mai mult, nici diavolul nu deține acest secret. Ce șanse avem noi, muritorii, să descoperim ceea ce Dumnezeu nu descoperise nici Fiului Său când era printre noi? (Matei 24,36; Fapte 1,7; 1 Tes. 5,2; Apoc. 12,12). De aceea ni s-a recomandat veghere continuă: Matei 24,42-44; 25,13; Marcu 13,33.35-37.

3. Dumnezeu este răbdător. Pentru Dumnezeu, nu

cifrele rotunde sau simbolice, nici perioadele sau trecerea timpului, sunt de cea mai mare valoare, ci **ființele pentru care a murit Hristos.** (2 Petru 3,8-9).

4. Isus a avertizat împotriva mesajelor false, în special cu privire la revenirea Lui. (Marcu 13,4-5.7.10). Atât fixarea unui timp apropiat, cât și a unui timp îndepărtat, sunt greșite: 1 Tes. 2,1.2; Mat 24,48.

5. „Împlinirea vremii”, în cazul revenirii Domnului, nu este un timp definit, profetic, ci o „vreme potrivită”, timpul în care culminează răul în opoziție cu binele, făcând necesară intervenția finală a lui Dumnezeu (1 Tim 6,15).

6. Profeția din Apocalipsa 10,6, dacă este studiată cu atenție, prin comparație cu cea din Daniel 12,4-13, ne învață că perioada profetică cea mai lungă (de 2300 zile-ani), desigilată la venirea timpului sfârșitului, odată cu creșterea cunoștinței profetice, este ultimul termen apocaliptic. **După această dată (anul 1844, începutul judecării în cer), Domnul a jurat că nu va mai fi nici o**

Oamenii care se preocupă de astfel de calcule sunt motivați de dorul și speranța revenirii Mântuitorului, sunt oameni legați de Scriptură.

„vreme hotărâtă”. Consultați traducerea sinodală, versiunea GBV (cu triunghi) sau alte traduceri, pentru redarea termenului ca **timp** (gr. *chronos*, termen, perioadă, vreme hotărâtă), nu ca **zăbavă**.

Câteva declarații ale Spiritului Profetic:

„Eu am dat această mărturie, după trecerea termenului din 1844, că nu se va mai fixa nici un timp prin care să fie pus la încercare poporul lui Dumnezeu. Marele test cu privire la timp a fost termenul de la 1843/1844; și toți cei ce au fixat date dincoace de acele mari perioade marcate în profeție au înșelat pe alții și s-au înșelat ei înșiși.” (*Life Sketches*, pag. 221)

„Dacă am avansa în cunoaștere spirituală, am vedea adevărul dezvoltându-se și lărgindu-se într-un fel în care n-am visat. Dar el nu se va dezvolta niciodată în așa fel încât să ne imaginăm că putem ști vremurile și soroacele pe care Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa’. Mereu, mereu am fost avertizată cu privire la fixarea de date. Niciodată nu va mai fi pentru poporul lui Dumnezeu o solie adevărată, întemeiată pe un timp hotărât. Noi nu vom putea cunoaște timpul pentru revărsarea Spiritului Sfânt sau pentru venirea lui Hristos.” (*1 Selected Messages*, pag. 188)

„Și pentru ce nu ne-a dat El această cunoștință? Pentru că, dacă ne-ar fi dat-o, n-am fi folosit-o bine. Din această cunoștință ar fi rezultat în po-

Pentru Dumnezeu, nu cifrele rotunde sau simbolice, nici perioadele sau tre- cerea timpului sunt de cea mai mare valoare, ci ființele pentru care a murit Hristos.

porul nostru o stare de lucruri care ar fi întârziat foarte mult lucrarea lui Dumnezeu de a pregăti un popor care să stea în picioare în ziua aceea. Noi nu trebuie să trăim într-o excitație întemeiată pe descoperirea unui timp definit... Isus a spus ucenicilor Lui să vegheze, dar nu să aștepte un timp hotărât... Nimeni nu va fi în stare să spună mai dinainte când anume va fi acel timp... Prin urmare, **nu veți putea spune că El va veni într-un an, peste doi ani sau peste cinci ani, și nici să șocotiți venirea Lui ca fiind mai îndepărtată, declarând că nu poate avea loc în zece sau în douăzeci de ani.**" (Ibid., pag. 189).

„Cu cât se fixează mai frecvent termene pentru a doua venire și cu cât se răspândește mai mult o asemenea noutate, cu atât sunt servite mai bine intențiile lui Satan. Fiecare termen fals care trece aruncă dispreț și batjocură asupra marii mișcări adventiste de la 1843/1844. Cei ce persistă în accas-

tă eroare vor fixa, în cele din urmă, o dată foarte îndepărtată, odihnindu-se apoi într-o falsă siguranță din care mulți se vor trezi când va fi prea târziu". (*Tragedia Veacurilor*, pag. 418,419)

„Mulți dintre cei ce s-au numit adventiști au căzut în eroarea fixării de termene. Termen după termen s-au fixat și eșec după eșec a fost rezultatul. Dar acest timp a fost declarat ca fiind dincolo de privirile muritorilor. Nici chiar îngerii...nu cunosc ziua și ceasul acela... Deoarece termenele fixate în mod repetat au trecut, lumea este într-o mai hotărâtă necredință decât înainte cu privire la revenirea lui Hristos. Oamenii privesc cu dezgust eșecurile celor ce au fixat termene și...resping cuvântul care spune că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape." (*Review and Herald*, 16 august 1887)

„Nimeni nu are o solie adevărată care să arate timpul în care Hristos va veni sau nu va veni. Fiți siguri că Dumnezeu n-a dat nimănui autoritatea de a spune că Domnul Hristos Își mai întârzie venirea cinci ani, zece ani sau douăzeci de ani. «Fiți gata!...» (*Mat 24,44*)». Acesta este mesajul nostru, este chiar solia pe care o proclamă cei trei îngeri zburând prin mijlocul cerului. Lucrarea de făcut acum este aceea de a face să răsune această ultimă solie de har într-o lume căzută. O nouă viață vine din cer și ia în stăpânire pe poporul lui Dumnezeu. Dar în biserică vor avea loc divizări. Două tabere se vor dezvolta. Grâul și neghina vor crește împreună până la seceriș.

Lucrarea va deveni tot mai profundă și mai serioasă până la sfârșitul timpului. Și toți cei ce sunt conlucrători cu Dumnezeu se vor lupta cu cea mai mare seriozitate pentru credința dată sfinților odată pentru totdeauna. Ei nu vor fi abătuți de la solia actuală, care deja luminează pământul cu slava ei. Nu există nimic altceva pentru care să merite să ne «luptăm» decât pentru slava lui Dumnezeu. Singura piatră care va rămâne este Stânca Veacurilor. Adevărul, așa cum este el în Isus, este refugiul în aceste zile ale răspândirii erorilor..." (*2 Selected Messages*, pag. 107-108)

Sperăm că argumentele noastre au fost concludente pentru un credincios adventist sincer. Toți cei care iubim venirea Lui putem rămâne în siguranță sub jugul credinței, adânc doritori de a grăbi venirea Domnului și a nu o mai întârzia prin calcule păcătoase și atitudini neautorizate de Cuvântul lui Dumnezeu. Și, mai presus de toată corectitudinea teologică pe care o profesăm și o apărăm, să nu uităm că adevărul, „așa cum este el în Isus”, stă în iubire, care trebuie să-i cuprindă și pe cei greșiți.

Toți cei ce iubesc cărarea lui Isus și crucea Lui vor găsi înțelepciune suficientă pentru a-și sprijini credința pe nimic altceva decât pe Cuvântul clar al lui Dumnezeu. Adevăratul adventist aici stă, nu poate altfel. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Florin Lăiu predă limbile biblice la Institutul Teologic Adventist

Un slujitor descurajat

Ilie trăia într-un timp de mare apostazie. Din cât cunoaştem noi, numai un om în întreaga împărăție era recunoscut drept profet al Domnului, în timp ce profeții lui Baal erau patru sute cincizeci de oameni. Cinstit și eroic, Ilie a încercat să oprească cursul potopului de păcat și a chemat pe Israel la pocăință, dar avertizarea i-a adus numai condamnare și ură. Profetul a fost alungat de către Ahab, care căuta să-i viața.

Culminarea evenimentelor a avut loc la adunarea copiilor împărăției pe Muntele Carmel. Aici, timp de o zi întreagă, testul a demonstrat atât falsitatea și nebunia închinării la baali, cât și puterea și maiestatea Dumnezeului cerurilor.

De la această mare înălțime a succesului, profetul lui Dumnezeu a coborât ziua următoare în valea celei mai adânci descurajări. Însăpăimântat de avertizarea păcătoasei Izabela, el a fugit în pustie pentru a-și salva viața. Obosit și apăsător, s-a culcat să doarmă. De două ori a fost trezit din somnul său pentru a lua din hrana minunată pregătită de un înger și, în puterea acestei hrane, a mers patruzeci de zile până la Horeb. Și, aici, Dumnezeu S-a întâlnit cu el. În vocea liniștită și blândă, Ilie a auzit pe Dumnezeu vorbind sufletului său, și întrebarea pusă lui a fost aceasta: „Ce faci tu aici, Ilie?”

Nelu Dumitrescu

Ca răspuns, profetul a început să se plângă: „Eu, numai eu singur am rămas, și caută să-mi ia viața”.

Iată un om descurajat. El simțea că e singurul în tot Israelul care a rămas credincios lui Dumnezeu. Dar nu era așa. Asigurarea divină suna: „Mi-am păstrat șapte mii în Israel.” Înviat și întărit de această divină asigurare, profetul lui Dumnezeu s-a reîntors în țara lui Israel pentru a-și continua slănta sa chemare.

Această lecție este pentru slujitorii bisericii de astăzi. Ei lucrează cinstit în multe locuri pentru a învăța drept principiile și pentru a preveni marele potop al valului lumesc care a înghițit marea lume creștină din jurul nostru și care caută să copleșească și biserica rămășiței. Și, uneori, acești luptători bravi ai crucii obosesc în lupta lor. Ei se întrecă: „Ce folos am din acest efort? Se merită să stai ca reformator? Eforturile și motivele care inspiră lucrarea mea nu sunt apreciate.”

Aceste observații, care sunt punctul de plecare pentru acest articol, se găseseră într-o scrisoare primită de la un pastor. El este unul din cei descriși mai sus: un slujitor al lui Hristos, cinstit, sincer, consacrat. Flacăra nădejdiei advente arde încă puternic în pieptul său. El

crede această solie cu simplitatea unui copil și mai crede că aceeași credință simplă va inspira inima fiecărui membru al bisericii. El vede spiritul lumesc pătrunzând biserica și pe unii succombând în fața influențelor lui seducătoare. Vede pe unii din membrii bisericii rămășiței mergând la teatru, la cinematograful, pe unii dintre ei jucând jocuri de noroc și alte jocuri la care lumea întreagă participă. El avertizează împotriva acestor atacuri și caută să salveze pe membrii turmei sale. Primește critici din partea unora pentru efortul pe care îl depune, iar el îmi scrie despre experiența sa. El spune cinstit: „Am ajuns teribil de descurajat”. El dorește să știe dacă nu merge prea departe prin condamnarea acestor păcate și întreabă dacă toți slujitorii sunt de aceeași părere cu el.

Sunt fericit să spun acestui scump frate, căruia îi port un profund respect, că nu „merge prea departe”, dar că, într-un moment de slăbiciune și apăsare, a uitat Izvorul puterii sale și, asemenea lui Ilie din vechime, repetă plângerile sale triste. Mulțumesc lui Dumnezeu că am încă încredere în conducătorii acestei denominațiuni, la nivel local și la cel general. Cred că sunt printre conducătorii noștri unii care nu și-au plecat încă genunchii înaintea lui

Baal, nici nu i-au sărutat chipul. Ei urmăresc să înalțe steagul adevărului și să promoveze cauza dreptății. Trebuie să ne rugăm pentru ei. Să ne rugăm unul pentru altul în marele conflict în care suntem angajați, pentru că este o luptă pe viață și pe moarte.

Zilele în care trăim, ca niciodată mai înainte, cer credință hotărâtă, curaj nestrămutat, sunt zile pentru ținte eroice, când Dumnezeu cheamă bărbați și femei să stea la spărtură și să reziste, dacă va fi nevoie, până la sacrificiul vieții lor, în apărarea adevărului și a neprihăririi.

Două clase de lucrători sunt reprezentate în lucrarea bisericii. O clasă, evident cu o viziune redusă a chemării în care sunt angajați, predică pentru a place mai mult poporului decât lui Dumnezeu. Ei predică lucruri plăcute, lucruri măgulitoare. La amvon, ei caută să înalțe dezvoltarea socială și intelectuală a ascultătorilor lor. Evenimentele prezente fac mai mult apel la euforie decât adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu.

Pe de altă parte, sunt fericiți să spună că, în marea biserică creștină, încă poate fi găsită o clasă de slujitori, care sunt solii lui Dumnezeu, care au viziunea caracterului sfânt al lucrării lor și a responsabilității lor de străjeri pe zidurile Sionului.

Pot fi găsite aceste două categorii și în lucrarea bisericii adventiste? Sunt printre noi dintre aceia care privesc lucrarea lor mai mult ca o profesiune decât ca o pasiune, care predică pentru salariu, care caută să placă mai mult oamenilor decât lui Dumnezeu, care se tem

să spună lucruri care ofensează urechile sensibile ale prietenilor sau ale membrilor bogați și cu influență în adunarea lor?

Nu putem crede că această clasă este predominantă. Dacă este așa, Dumnezeu să aibă milă de ei și, prin Duhul Său luminos și prin harul Său minunat, să-i facă slujitorii Săi veritabili.

Pe de altă parte, credem că marea majoritate a slujitorilor acestei denominațiuni sunt cinstiți, căutând să cunoască și să facă voia lui Dumnezeu; ei caută să cunoască ce solicită dat El copiilor Săi și, în timp ce nu vor să înristeze cu voia inimii vreunui membru din adunarea lor, totuși simt o obligație solemnă să predice solia lui Dumnezeu - oricare ar fi învățătura sau muștrarea, fără să aparțină aplicația ei prietenilor sau celor bogați.

Chemarea pentru această oră este o chemare la credințioasă. Am ajuns într-un timp când răceala, indiferența și necinstea se găseseră în biserică. Dar serva Domnului ne spune că, în acest timp, trebuie să scoatem căldură din răceala altora, putere din slăbiciunea lor, curaj din teama lor, loialitate din trădarea lor. Dacă vedem păcat în biserică, aceasta să ne conducă la Dumnezeu.

Dumnezeu pregătește un popor pentru Ziua Domnului, bărbați și femei care să stea pe Muntele Sionului, biruitori asupra păcatului și a tuturor căilor lui. În timpul judecății, este prea târziu pentru a mai fi învinși. Ce este de făcut trebuie făcut repede. Nu trebuie să mai glumim cu păcatul. Nu trebuie să mai zâmbim indulgent la provocările lui. Trebuie să numim păcatul cu numele său

adevărat și să-l denunțăm într-un limbaj clar și neînșelător.

Străjerul

După cuvintele profetului, noi trebuie să strigăm tare, să nu ne oprim și să arătăm poporului fărădelegile lui și casele lui Iacov păcatele ei (Isa.58,1). Și slujitorul bisericii, care refuză să facă aceasta, este un străjer necredincios. El a încetat să dea un sunet clar de trâmbiță. Chiar dacă el însuși nu este unit cu nelegiuirea, mâncând și bând cu bețivii, totuși prin tăcerea lui încurajează o asemenea conduită la o parte a membrilor. El este un administrator necredincios și va trebui să răspundă (Ezech.33,7-22).

Între membrii bisericii lui Hristos nu este loc pentru cei care, în mod direct, violează principiile adevărului și neprihăririi. Ea nu se poate însoți cu cei care, prin felul lor de conduită, sunt lumești, care caută prietenia cu mulțimea în lumea din jurul lor. Dacă a fost o asemenea tendință în trecut, a venit timpul când principiile trebuie să fie înalțate și păcătoșii din Sion, care refuză să-și reformeze căile, să fie îndepărtați din poporul lui Dumnezeu. Slujitorul acestei biserici va fi necredincios îndatoritorilor Sale sfinte, dacă încetează să mențină standardele încredințate acestui popor.

Deci, să prindem curaj. Să fim viteji, drepti și credincioși la postul unde Dumnezeu ne-a rânduit, biziindu-ne pe El pentru putere și înțelepciune, lucrând în temere de El, vestind Cuvântul Său fără teamă, dar în iubire, și căutând la El aprobarea, și nu la aceia pentru care lucrăm.

La acest fel de lucrare ne cheamă Dumnezeu.

Compensații pentru biserica din Ungaria.

Statul ungar a fost de acord să plătească o compensație echivalând cu 660.000 dolari pentru două proprietăți mari care au fost luate bisericii după al doilea război mondial. Aceste fonduri urmează să fie folosite pentru a finaliza construirea unei noi biserici în Debrețin și pentru a construi două biserici în Szeged și Szolnok. În plus, cabinetul primului ministru a afirmat că biserica adventistă are dreptul să pretindă redobândirea fostei edituri și tipografii, pentru care în curând vor începe negocierii (din Buletinul Informativ al președintelui Conferinței Generale, 22 decembrie 1993).

Ne-am putea ruga pentru două lucruri: ca ideea să prindă și ca guvernul nostru să aibă bani pentru despăgubiri.

W.R. Beach moare la 92 de ani.

Walter Raymond Beach a încetat din viață la 10 noiembrie 1993, la Loma Linda, California, în vârstă de 92 de ani. După ce a devenit pastor în 1926, fr. Beach a început o activitate de 27 de ani în Europa de Sud, ceea ce l-a

Primele roade

Institutul Teologic de grad universitar începe să rodească. Prima promoție de licențiați în teologie a susținut examenul de licență pe data de 25 ianuarie 1994. 39 de pastori, care au trecut cu bine examenele anterioare, s-au prezentat în fața Comisiei numite în acest scop.

Competența, seriozitatea, profunzimea și implicarea au fost caracteristicile acestei prime promoții. Concluzia Comisiei de examinare este că avem teologi de înaltă ținută spirituală și profesională, care pot sta alături de absolvenți din oricare alte institute teologice adventiste din Europa.

Diplomele emise de Institut sunt egale cu gradul de Master emis de celelalte instituții de învățământ teologic.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru rezultate și-I închinăm Lui roadele!

Nelu Dumitrescu,
rectorul Institutului Teologic Adventist

adus în repetate rânduri în România.

Recunoscut ca un expert în organizație bisericească, W.R. Beach a fost secretarul Conferinței Generale, între anii 1954 și 1970. Apoi, încă cinci ani, a lucrat ca vicepreședinte al Conferinței Generale.

Fr. Beach este al treilea fost vicepreședinte al Conferinței Generale, care încetează din viață în ultimele luni, după Willis Hackett și Alf Lohne, toți la vârste destul de înaintate. Pe 16 decembrie, a decedat al patrulea -

Keith Samuel Parmenter.

Adventist Review,
6 și 13 ianuarie 1947

Sabatul „Bucură-te cu mine”, un succes. Conducătorii Diviziunii nord-americane au inițiat un plan în cadrul căruia foști membri și membri inactivi să fie invitați într-un Sabat special în bisericile noastre (un program similar Sabatului „Vino înainte de iarnă”). Un sondaj arată că în jur de 28.000 de persoane au acceptat invitația și au participat la acest Sabat

special din 20 noiembrie 1993. Președintele diviziunii, Alfred McClure, a spus că această participare a evidențiat „marea nevoie ca în comunitățile nord-americane să se pună la punct, cu rugăciune și tact, un program pentru recuperarea celor care cândva au fost cu noi”.

De asemenea, președintele a spus că apreciază că 80% dintre comunități sunt angajate acum în programe care să valorifice acest început, prin contacte personale, vizite, întâlniri în grupe mici și evanghelizare publică.

Adventist Review,
6 ianuarie 1994

Un ciclu de evanghelizare atrage 1100 de vizitatori.

Șapte comunități adventiste din statul Washington, nord-vestul Statelor Unite, au cooperat în organizarea unei serii de evanghelizare, cu durata de șase săptămâni. Programul intitulat „Apocalipsa, acum” a atras, în seara de deschidere, 1100 de persoane. Datorită numărului mare de participanți, prelegerile se țineau în două serii succesive. Ca rezultat, pe 20 noiembrie 1993, 75 de persoane au in-

trat în biserica adventistă.

În aceeași perioadă, au fost vizitate 25 de școli publice din zonă, cu un program de educație antidrog.

Adventist Review,
6 ianuarie 1994

Mai multe botezuri în Bosnia-Herțegovina.

În ciuda tragicului război civil care continuă în Bosnia-Herțegovina, adventiștii au desfășurat 22 de serii de evanghelizare în acea regiune ruinată și primejdioasă, cu rezultatul înființării a patru comunități.

În Sarajevo, peste 400 de credincioși participă la viața comunității în două servicii divine succesive, iar 50 de persoane se pregătesc pentru botez. În Banja Luca, capitala Bosniei, 30 de persoane au fost botezate în 1993.

Adventist Review,
6 ianuarie 1994

Cambodgia recunoaște Biserica Adventistă.

Gvernul cambodgian a acordat deplină recunoaștere legală Bisericii Adventiste. Cu acest nou statut, biserica poate deține proprietăți și funcționa legal.

Adventist Review,
6 ianuarie 1994

Tipografia AMITY, China, produce.

Tipografia AMITY (Prietenia) din Nanjing, China, a anunțat de curând tipărirea Biblii cu numărul 6.000.000 în limba chineză, potrivit cu Departamentul de comunicații al Conferinței Generale.

Finanțarea inițială a Tipografiei Amity a venit din partea unui grup de organizații creștine din Germania, inclusiv biserica adventistă. Pentru viitor, se prevede tipărirea a 1,6 milioane Biblii în acest an și 1,8 milioane Biblii în 1995. De asemenea, Tipografia Amity a primit autorizarea guvernului chinez să tipărească „Hristos, Lumina lumii“.

Adventist Review,
20 ianuarie 1994

Sistemul poștal adventist lucrează în zonele afectate de războiul din fosta Iugoslavia.

Peste 1.500.000 de colete și scrisori au fost distribuite, prin intermediul ADRA, pe teritoriul fostei Iugoslavii, începând din decembrie 1991.

ADRA este singura organizație umanitară care are posibilitatea de a distribui resurse în acest scop și de a efectua serviciul poștal,

trecând de punctele de control din Serbia și Croația.

„Este un fapt general recunoscut că ADRA este singura organizație umanitară care depune eforturi vaste, organizând transporturi și distribuții de ajutoare tuturor celor în nevoie, indiferent de naționalitate sau a apartenență religioasă“, a declarat Ralph Watts, președintele ADRA.

Sute de voluntari organizează și distribuie poșta. Referitor la colete, acestea sunt numerotate, tipărindu-se o listă de nume, care este trimisă apoi la depozitele ADRA, astfel încât oamenii pot verifica dacă au primit vreun pachet.

Dacă într-un interval de o lună nimeni nu ridică pachetul respectiv, acesta este dat unei alte persoane aflată în nevoie. În cazul în care cineva vine să-și ridice coletul după expirarea termenului, iar acesta a fost oferit alteuia, i se va da în schimb un altul, comparabil cu celălalt.

Accese colete sunt ambalate la birourile ADRA din Europa, iar apoi sunt încărcate în camioane, având o anumită destinație. Ele conțin bunuri de strictă necesitate

pentru supraviețuire: supă concentrată, carotofi uscați, nuci, vitamine, hrană pentru sugari, zahăr, fasole uscată, drojdie, margarină, gem, chibrituri, lumânări, pastă de dinți, săpun și șampon.

Pachetele ADRA sunt suficiente pentru a acoperi nevoile unei familii de patru persoane, pe timp de o lună. Fiecare cântărește 27 kg și costă 50 dolari, însă pe piața locală valoarea lor este de zece ori mai mare.

„În prezent, un convoi de 20 de camioane încărcate cu aproximativ 50.000 de colete este gata de plecare spre Sarajevo“, spune Edwin Lischek, directorul ADRA Germania.

Deja donatorii din Europa au fost mobilizați să ofere un al doilea „pachet al solidarității“, destinat acelor care nu au rude sau prieteni în afara zonei afectate de război.

ADRA Internațional este o organizație neguvernamentală, având filiale în peste 100 de țări și promovând programe în beneficiul mamei și copilului sau proiecte de autoajutorare în bisericile locale din țările în curs de dezvoltare.

(Știre preluată de la biroul de presă ADRA International)

Dacă ucenicii ar fi crezut în această legătură vitală dintre Tatăl și Fiul, credința lor nu i-ar fi părăsit atunci când au văzut suferința și moartea lui Hristos pentru a salva o lume gata să piară. Hristos căuta să-i conducă de la slaba lor credință la experiența pe care ar fi câștigat-o dacă și-ar fi dat seama cu adevărat de ceea ce era El - Dumnezeu în trup. Dorea ca ei să-și dea seama că credința lor trebuie să-i conducă la Dumnezeu și să fie ancorată acolo. Cu câtă râvnă și stăruință a căutat Mântuitorul nostru plin de milă să pregătească pe ucenici pentru furtuna de ispite ce urma să se abată curând asupra lor! Ar fi dorit ca ei să fie ascunși cu El în Dumnezeu.

Hristos, Lumina lumii, pag. 621

Ați privit în ultimul timp mai atent la Isus? Rezervați-vă câteva minute și studiați aceste imagini ale lui Isus. El este singurul nostru model; și, ca să ajungem ca El, trebuie să avem o înțelegere clară despre chipul Său.

Asupra Domnului Hristos, ca înlocuitor și garant al nostru, a fost așezată nelegiuirea noastră, a tuturor. El a fost așezat în rândul celor fărădelege, ca să ne poată răscumpăra de sub condamnarea legii. Vina fiecărui urmaș al lui Adam apăsă asupra inimii Sale. Mânia lui Dumnezeu față de păcat, manifestarea teribilă a neplăcerii Sale față de neleguire, umpleau inima Fiului Său de groază. Toată viața Sa, Domnul Hristos vestise unei lumi căzute vestea cea bună a îndurării și iubirii iertătoare a Tatălui. Tema Sa era mântuirea pentru păcătosul cel mai mare. Dar acum, sub povara teribilă a vinovăției ce apăsă asupra Sa, nu putea vedea fața dătătoare de pace a Tatălui. Retragera privirii dumnezeiești de la Mântuitorul, în această oră a supremei dureri, a străpuns inima Sa cu o întristare ce nu va putea fi niciodată înțeleasă de către om. Atât de mare a fost chinul acesta, încât durerea fizică abia mai era simțită.

Hristos, Lumina lumii, pag. 707

ISUS în imagini

Rabinii aveau o zicală, și anume că este mare bucurie în ceruri atunci când cineva care a păcătuit împotriva lui Dumnezeu este nimic; dar Domnul Hristos învăța că, pentru Dumnezeu, lucrarea de nimicire este o lucrare străină, iar ceea ce constituie desfătarea cerului este refacerea chipului lui Dumnezeu în sufletul acelora pe care El i-a făcut.

*Parabolele Domnului Hristos,
pag. 147*

Mulțumim lui Dumnezeu pentru tabloul luminos pe care ni l-a dat! Să adunăm laolaltă binecuvântatele asigurări ale iubirii Sale, ca să le putem avea totdeauna înaintea ochilor: Fiul lui Dumnezeu părăsind tronul Tatălui Său, îmbrăcând divinitatea Sa în haina naturii omenești, pentru ca să poată răscumpăra pe păcătos de sub puterea lui Satana; biruința câștigată de El în favoarea noastră, deschizând astfel cerul înaintea oamenilor și înfățișând privirii noastre locul în care Dumnezeirea Își descoperă slava; neamul omenesc căzut, dar ridicat din ruina în care îl aruncase păcatul și adus iarăși în legătură cu Dumnezeu cel înfinit, trecând cu bine încercarea prin credința în Mântuitorul nostru, îmbrăcat în neprihănirea Domnului Hristos și înălțat la tronul măririi Sale — iată tablouri pe care Dumnezeu dorește ca noi să le contemplăm.

Calea către Hristos, pag. 110

ISUS în imagini

Satana arătase păcatul lui Adam ca o dovadă că legea lui Dumnezeu este nedreaptă și nu poate fi ascultată. Hristos avea să îndrepte greșeala lui Adam în corp omenesc; dar atunci când Adam fusese asaltat de ispititorul, asupra lui nu era nici unul din efectele păcatului. El se găsea în tăria bărbăției desăvârșite, plin de vigoare la spirit și la trup. El era înconjurat de slava Edenului și era zilnic în legătură cu

ființele cerești. Nu tot așa era Isus când a intrat în pustie să lupte cu Satana. Timp de patru mii de ani, neamul omenesc pierduse din tăria fizică, din puterea mintală și din valoarea morală, iar Hristos a luat asupra-Și slăbiciunile unei lumi degenerate. Numai așa putea să răscumpere pe om din adâncurile decăderii în care se afla.

Hristos, Lumina lumii, pag. 92

Când ești convins de păcat, adu-ți aminte că Eu am murit pentru tine.

Când ești urmărit, persecutat și întristat

pentru numele Meu și pentru Evanghelie, adu-ți aminte de iubirea Mea, atât de mare încât pentru tine Mi-am dat viața. Când datoriile ți se par prea aspre și dureroase, iar poverile prea greu de purtat, adu-ți aminte că pentru tine am purtat crucea, disprețuind rușinea. Când inima ta se strânge de teama celor ce-i stau în față, amintește-ți că Răscumpărătorul tău trăiește ca să mijlocească pentru tine.

Hristos, Lumina lumii, pag. 616

Data de 19 martie din anul acesta ne oferă o nouă ocazie de a înmulți prietenii lui Isus. Atunci va fi Ziua vizitatorilor Școlii de Sabat. Întotdeauna trebuie să avem vizitatori la Școala de Sabat, dar aceasta este o ocazie specială.

Vizitatorii care vor spori bucuria noastră vor fi prietenii, vecinii, colegii, rudele și cunoștii noștri, pe care îi vom putea convinge să-și lase la o parte pozele pentru câteva ore și să împărtășească împreună cu noi bucuriile Școlii de Sabat. Să vină cu noi la programul comun și la grupa din care facem parte pentru a asista și participa la dezbaterile lecției și la aplicarea învățămintelor acesteia la viața de zi cu zi.

Știți că Școala de Sabat trebuie să aibă în centru pe Isus, să aibă la bază Biblia și să fie orientată spre satisfacerea nevoilor sociale, emoționale și spirituale ale omului! În această perspectivă trebuie folosită și ocazia menționată. Isus trebuie înfățișat oamenilor în toată frumusețea Lui, pentru ca oamenii să-I dorească prietenia și comuniunea.

Dacă i-am putea determina pe oameni să vadă în Sfintele Scripturi „descoperirea lui Isus Hristos” prin profeți și izvorul sigur de credință și putere, i-am plasa pe traiectoria care îi va conduce cu siguranță la „Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”, unde vor găsi adevărată pace și bucurie.

Știm, de asemenea, că scopul Școlii de Sabat este predicarea Evangheliei în cadrul întregii solii din Apocalipsa 14,6-12. Aici găsim remediul pentru bolile de care suferă lumea de azi. Fiecare studiu al Școlii de Sabat are ceva din această întreită solie.

După cum ați citit în „Manualul Școlii de Sabat”, prin orice acțiune a Școlii de

Sabat se urmărește atingerea a trei obiective: câștigarea de noi suflete, păstrarea acestora lângă Isus și în biserică și instruirea lor pentru a putea depune o bună mărturie despre Isus. Să reținem deci aceste obiective:

1) Câștigarea de suflete.

Profetul Domnului, în „Mărturie pentru Școala de Sabat”, spune: „Ținta lucrării Școlii de Sabat ar trebui să fie câștigarea de suflete” (pag.42). „Domnul dorește ca cei ce iau parte la lucrarea Școlii de Sabat să fie misionari” (pag.67). „Școala de Sabat formează unul din cele mai prețioase câmpuri misionare” (pag.26).

2) Păstrarea celor convertiți.

Cei ce au fost aduși la Isus trebuie să fie obiectul grijii duioase a întregii biserici, găsind în mijlocul fraților și lângă Mântuitorul pe care L-au ales o atmosferă de părtășie, împreună simțire, dragoste, întrajutorare și prietenie.

3. Instruire în vederea mărturiei. Fiecare creștin convertit va simți nevoia de a spune și altora ce prieten minunat a găsit el în Isus. Căldura iubirii lui Isus îi umple sufletul care se revărsa spre ceilalți. Această mărturie va mișca și inimile altora conducându-i la izvorul mântuirii. Astfel, numărul celor care se bucură de părtășia cu Isus crește până când toți cei sinceri vor trece de partea Sa.

Eficacitatea mărturiei depuse nu depinde numai de dorința și entuziasmul celui convertit, ci și de profunzimea cunoașterii adevărului și a oamenilor, de tactul și înțelepciunea de care se dă dovadă în relațiile cu aceștia. Școala de Sabat are ca obiectiv important instruirea tuturor membrilor ei pentru o mărturie eficace în favoarea lui Isus.

Ziua vizitatorilor Școlii de Sabat se înscrie pe linia acestor obiective și trebuie considerată o ocazie binevenită pentru a invita

pe cât mai mulți să se bucure împreună cu noi. Invitațiile pot fi făcute de către toți elevii Școlii de Sabat, din toate secțiunile acesteia. Deși acest lucru nu s-a practicat de multă vreme la noi în țară, cu ajutorul Domnului putem începe.

Iată câteva sugestii în vederea desfășurării acestei întâlniri:

1) Să ne rugăm cu seriozitate ca Duhul Sfânt să deschidă multe inimi pentru a accepta invitația și spre a ne călăuzi în întocmirea și desfășurarea programului.

2) Nu e necesar să anulăm alte programe ale bisericii. Ne putem încadra în timpul afectat Școlii de Sabat, cu anumite modificări, fără să omitem dezbaterile lecției pe grupe.

3) Comitetul Școlii de Sabat ar trebui să se întrunească și să stabilească programul și responsabilitățile desfășurării lui: (a) s-ar putea omite veștile misionare; (b) programul ar putea începe la ora 9,15; (c) dezbaterile lecției ar putea fi concentrată; (d) raportul ar putea fi mai scurt; (e) dirigințele ar putea pregăti o scurtă prezentare adaptată la vizitatorii noștri, în care să se exprime bucuria de a-i avea cu noi și dorința de a-i revedea; (f) se pot introduce unul sau două puncte muzicale bine alese și pregătite, vocale sau instrumentale, care vor aduce o notă de prospețime și atmosferă cerească.

4) Întreg programul să fie orientat spre vizitatori, făcându-i să se simtă cât mai apropiați de noi și cât mai prețuiți și doriți.

5) Un semn necostisitor al prețuirii noastre, oferit vizitatorilor la plecarea, ar putea constitui o invitație pentru viitor.

6) Dacă vizitatorii noștri vor fi invitați la o masă comună sau în casele noastre, câștigul spiritual va întrece cheltuielile făcute.

Aron Moldovan,
Directorul Departamentului
Școlii de Sabat

3D

dialog direct deschis

Noii convertiți pleacă sau rămân în biserică din cauza noastră?

Una dintre cauzele majore pentru care noii convertiți pleacă din biserică noastră este că în perioada de acomodare ei sunt întâmpinați de către unii creștini laodiceeni, vechi în credință, cu rețineră, răceală, poate și un pic de invidie, ca nu cumva cei de pe urmă să ajungă cei dintâi. Este cu neputință ca ei să nu sesizeze acest spirit.

Totuși numărul celor ce părăsesc biserică din noii botezați nu întrece numărul celor rămași. Mulți își găsesc locul în biserică și cresc odată cu ea.

Elena Matei, Lupșanu-Călărăși

Eu sunt în biserică de patru ani și jumătate. Despre cei care au devenit membri și pleacă, pot afirma că nici nu au fost convertiți. Ei nu au temelia pe Cuvântul lui Dumnezeu și nu cunosc pe Isus și iubirea Lui pentru ei. Oamenii neconvertiți nu rămân în biserică, iar dacă totuși rămân pentru un timp, sunt pietre de poticnire pentru alții.

Un membru cu adevărat născut din nou vrea din toată inima să continue viața cu Isus. El nu va fi clintit de atacuri nici din biserică, nici din afară.

Aș propune ca, la examinarea candidaților pentru botez, pe lângă punctele fundamentale de credință să se discute și

despre viața lor - cum s-au purtat în copilărie cu părinții, cu colegii de școală, dacă aveau milă față de animale, dacă împărțeau mâncarea cu alții, dacă actualmente și-ar mai iubi soțul/soția în cazul unui accident cu mutilare, care este reacția în fața unei insulte, etc. Dacă la temelia caracterului nu există iubire, milă, răbdare, pe ce se va construi viața creștină?

Elena Smărăndescu, Boldești-Scăieni, Prahova

Pagina Dialog din numărul următor va continua să publice din multele răspunsuri asupra aceleiași întrebări. Întrebarea pentru numărul din aprilie a fost propusă de Constantin Mitrofan, din Vad, Brașov:

După ce principii să ne călăuzim în folosirea televizorului?

Unii intră în biserică în mod impulsiv, impresionati de un serviciu divin sau de purtarea credincioșilor pe care îi cunosc. Cu trecerea timpului, această primă imagine se erodează, și se naște întrebarea: Ce caut eu între acești oameni, cu care am atât de puține lucruri comune? Mai există și „advențiști de vreme bună”. Când ei întâmpină greutăți, se supără pe frați, pe biserică sau pe Dumnezeu și se depărtează.

Dar, de asemenea, viața celor ce sunt în biserică nu trebuie să fie o piatră de poticnire pentru nimeni. Atât cei noi cât și cei vechi în biserică

trebuie să adâncim lucrarea convertirii noastre. Prin puterea lui Isus, împreună putem birui păcatul.

Bogdănel Sârbu, Ciorăști - Vrancea

Este bine că ați lansat invitația la discuție asupra unor subiecte oarecum ocolite. Eu sunt unul dintre noii convertiți la care se referă întrebarea. M-am botezat în iulie 1993. În cele câteva luni care au trecut, am putut observa în biserică diferite comportamente, diferite întâmplări care ar fi putut dezechilibra pe cineva mai instabil.

Însă eu știu că am încheiat legământ cu Dumnezeu, nu cu membrii bisericii. Prin acest legământ doar m-am integrat în biserică. Într-o anumită măsură rămânerea depinde și de construcția sufletească a omului.

Dar, dacă un om dorește din toată inima să vină la Dumnezeu, atunci vor conta mai puțin interesul și afecțiunea pe care cei din jur i le arată sau nu.

„Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus” (Evrei 12,2).

În același timp, o contribuție la integrarea și consolidarea noilor convertiți în biserică o au și membrii bisericii. Oare suntem noi gata să întindem o mână prietenoasă celui care vine în biserică doar de câteva săptămâni? Oare este în inima noastră bucuria aceea pe care o are cerul când un păcătos vine la Domnul? Când fiecare dintre noi vom încerca să reflectăm caracterul Domnului Isus, atunci vom avea satisfacția de a fi sprijinit primii pași ai unui copil al credinței.

Mariana Pletea, Galați

Aș vrea ca Dumnezeu să mă folosească*

AE: *Frate Folkenberg, ai participat de curând la Comitetul de sfârșit de an al Diviziunii Euro-Africa. Care au fost obiectivele acestei participări?*

RSF: În ceea ce mă privește, este important să înțeleg cât mai bine problemele specifice cu care se confruntă fiecare diviziune. Un al doilea obiectiv este acela de a ajunge împreună cu diviziunile la o viziune comună și la o concentrare a eforturilor noastre în aceeași direcție. Am încercat, în această perioadă, să învăț și să împărtășesc totul cu cei pe care i-am vizitat.

AE: *Este știut faptul că unul din obiectivele importante ale bisericii este creșterea numerică, însă se pare că în această parte a lumii efectul este destul de redus. Să fie oare aceasta o explicație a faptului că adventiștii din alte zone, mă refer la acele regiuni în care s-a înregistrat o explozie a bisericii din punct de vedere numeric, sunt mai buni decât cei din Diviziunea Euro-Africa?*

RSF: Este impropriu pentru membrii bisericii, oriunde s-ar afla ei, să judece sau să se compare cu membrii din altă parte a lumii. Este posibil ca membrii bisericii din acele părți ale lumii,

unde nu se înregistrează o creștere rapidă, să pună la îndoială „calitatea” numeroșilor adventiști care sunt câștigați pentru Domnul, în zonele cu o creștere mai rapidă a numărului membrilor, într-o încercare inconștientă de a se justifica.

Pe de altă parte, este foarte întâlnit și fenomenul invers. Adventiștii din bisericile care cresc își pun întrebări cu privire la zelul evanghelistic al membrilor bisericii din acea parte a lumii, unde nu are loc o creștere numerică rapidă.

Și totuși, critica nu reprezintă o soluție. Pur și simplu, trebuie ținut cont de faptul că nu peste tot sunt aceleași circumstanțe. Mai mult decât atât, nici unul dintre noi nu este chemat să judece sau să se compare cu alții! Standardul pe care trebuie să-l realizăm cu toții este să facem tot ce putem pentru a ne îndeplini misiunea-mandat (mandat, nu recomandare sau propunere) pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu. Noi avem responsabilitatea de a semăna sămânța, însă Dumnezeu este Cel care asigură roadele. Iar faptul că rezultatul muncii noastre înseamnă destul de puține fructe în anumite părți ale lumii nu trebuie să fie în nici un caz o scuză pentru a reduce obligația noastră de semănători.

AE: *Și totuși, în lucrarea de evanghelizare, tendința predominantă este aceea de a accentua*

înțotdeauna cifrele, obiectivele și cantitatea. Vedeți un pericol în prioritatea cantității față de calitate?

RSF: Este o întrebare specifică regiunilor care nu înregistrează o creștere numerică, tocmai pentru a-și justifica lipsa acestei creșteri. S-ar putea ca această fobie „anti-obiective”, evidentă în țările dezvoltate din punct de vedere economic, să se traducă într-o aversiune față de tot ceea ce înseamnă contabilizare și responsabilitate. Poate că este necesar să revedem sarcinile pe care ni le pune în față această activitate de semănători la care suntem chemați.

În ceea ce privește calitatea, ar trebui menționat faptul că, în acele zone în care se înregistrează rate mari de creștere a bisericii, în mod evident apostazia este foarte redusă, dacă nu chiar cea mai redusă. Există locuri în care o persoană nu este botezată dacă nu a

---

O persoană nu este botezată dacă nu a predat, la rândul ei, o serie de studii biblice unui alt viitor candidat la botez.

---

* Interviu acordat de Robert S. Folkenberg, președintele Conferinței Generale a bisericii adventiste, pentru *Advent Echo*, revista uniunilor bisericii adventiste din Germania. Folosit cu permisiune.

predat, la rândul ei, o serie de studii biblice unui alt viitor candidat la botez. Este deja un lucru obișnuit ca pastorul să se adreseze uneia dintre multele comunități care-i aparțin, cu următoarea întrebare: „Pe cine aveți pentru botez?” Iar cel care pregătește candidații pentru botez gândește în sine sa: „Ei bine, acest candidat vine la biserică doar de un an, plătește zecimea doar de șase luni și predă lecții biblice doar la cinci persoane. Cred că încă nu este pregătit pentru botez. Să mai așteptăm un timp”.

Așa că pastorul nici măcar nu știe dacă respectivul candidat este prezent până în momentul în care laicul hotărăște dacă acel candidat este apt sau nu pentru botez.

Am fost înclinați să credem că, de fapt, calitatea și cantitatea sunt noțiuni contradictorii. Dar responsabilitatea noastră nu este cu privire la rezultatele lucrului. Doar Dumnezeu va fi Cel care va decide când se va revărsa ploaia târzie asupra Europei occidentale, Americii de Nord, Japoniei și altor părți din lumea dezvoltată. Este important ca tot timpul să ne amintim că nu suntem angajați doar pentru strângerea roadelor, ci pentru semănarea semințelor.

Considerăm că suntem chemați să ne dăruim sută la sută, să răspândim mesajul Evangheliei într-un timp cât mai scurt cu putință, să mobilizăm pe pastori și laici, să dăm mărturie mai mult și să filozofăm mai puțin. Într-un cuvânt, să facem orice pentru a grăbi reînnoirea Sa. Și totuși, Dumnezeu va hotărî când și cum intenționează să-și finalizeze activitatea. Sarcina mea este de a-mi pune fiecare fărâma de energie în întregul pe care-l reprezintă echipa Sa de lucru. Nu este de nici un folos să începem acum să comparăm Europa cu America Centrală,

---

Rolul președintelui Conferinței Generale este să înlesnescă lucrul bisericii și nu să fie un simbol al autorității.

America de Sud, sau Africa și să ne punem întrebări cu privire la calitatea pregătirii lor sau la zelul ce-i caracterizează pe membrii comunității noastre de azi.

AE: Să nu judeci și să nu compari, acesta este un principiu bun. În ciuda acestui fapt, nu se poate nega că există diferențe între adventiștii din Europa, Asia, Africa și alte părți ale lumii. Este totuși posibil, având în vedere deosebirile culturale atât de evidente, să fim o biserică mondială sau ar trebui să găsim un alt tip de organizație, poate un acoperiș ceva mai mare, care să poată acoperi toată diversitatea pe care o implică adventismul?

RSF: Vă mărturisesc deschis că nu consider că ar fi necesar un alt tip de organizație și nici un acoperiș mai încăpător, care să poată cuprinde spectrul atât de larg al adventismului. Mai înainte de toate, eu sunt profund convins de faptul că nici o altă denominațiune creștină nu are o organizare mai bună și mai eficientă decât adventismul. Apoi, chiar de la începuturile sale, adventismul a cunoscut un adevărat succes în ceea ce privește propovăduirea Evangheliei chiar într-un context multicultural. Un principiu fundamental, după părerea mea, este acela că mesajul și misiunea, nu structura, sunt cele care definesc biserica.

O biserică care există prin mesajul pe care-l transmite, prin misiunea sa urgentă, nu poate fi altfel decât o biserică mondială, unită.

Identitatea regională și preocupările specifice trebuie să cedeze întâietatea împlinirii mandatului evanghelic (Mat. 28,19,20), pe care Domnul Isus l-a descris în termeni universali.

Atunci când se ajunge însă la situația în care un lucrător, o comunitate, o conferință, o uniune sau orice altă entitate refuză în întregime sau în parte tocmai ceea ce ne dă identitatea - mesajul, misiunea și urgența - este datoria bisericii mondiale să le spună: Trebuie să luați o hotărâre. Fie că doriți să faceți parte din biserică rămășiței, fie că nu. Eu cred că adevărata putere stă numai în unire. Trebuie ca noi toți să fim uniți tocmai în ceea ce ne identifică și ne adună ca biserică mondială. Iar adevărata noastră nevoie, la ora actuală, nu este aceea a unei organizări mai eficiente, ci o reînnoire la fundamentul credinței și experienței adevărate.

AE: În primul dumneavoastră mesaj către biserică, după alegerea dumneavoastră în 1990 ca președinte al Conferinței Generale, ați spus că „Adevăratul președinte al bisericii adventiste de ziua a șaptea este Isus Hristos”. Dacă este așa, cum ați descrie rolul și responsabilitatea președintelui-om, care este Robert Folkenberg?

RSF: Dacă n-aș fi fost convins de faptul că Domnul nostru Isus Hristos este cu adevărat la lucru în această biserică a Sa, n-aș fi dorit să-mi asum grelele responsabilități și presiuni cu care ne confruntăm în întreaga lume. Rolul președintelui Conferinței Generale este tocmai acela de a înlesni lucrul bisericii și nu de a fi un simbol al autorității. Nu am în nici un fel simțăm

mântul că acest birou îmi aparține. De fapt, au trecut doi ani până ce am început să schimb fotografiile de pe pereții biroului președintelui Conferinței Generale.

Însă este responsabilitatea mea să asigur conducerea într-o planificare care să aibă drept scop concentrarea eforturilor asupra misiunii pe care o avem de îndeplinit și de a-Lă lăsa pe Hristos să-Și conducă biserica. De exemplu, pe agenda noastră de lucru se află subiecte ca prezentarea echilibrată a neprihănirii prin credință, cu scopul de a-i ajuta pe credincioși să trăiască atât „siguranța în Hristos“, cât și o viață victorioasă.

AE: *Atunci când v-ați început mandatul, speranțele și așteptările au fost mari. Bineînțeles că s-ar putea să existe și o serie de decepții. Cum vedeți dumneavoastră biserica la mijlocul anilor '90?*

RSF: Mă bucură reușita în unele dintre situațiile de care ne-am ocupat. Aș putea menționa aici: reducerea cu 22% a cheltuielilor de funcționare ale Conferinței Generale și punerea tuturor acestor fonduri economisite la dispoziția Misiunii Globale, accelerarea procesului de luare a deciziilor, acordarea unui rol din ce în ce mai mare misiunii în orientarea bugetului, modificarea sistemului nostru de misionari inter-diviziuni, astfel încât tot mai multe persoane vor fi implicate în activitățile de pătrundere în teritorii noi.

Oricum, am descoperit că este imposibil să satisfaci așteptările tuturor. De exemplu, am primit o scrisoare de la o soră care îmi spunea: „În comunitatea noastră este un frate care face rugăciuni prea lungi. Vă rog să veniți și să-l opriți să mai înalțe astfel de rugăciuni“. Este clar că mulți au înțeles greșit rolul, funcția și autoritatea președintelui Conferinței Generale.

Una din decepțiile mele este că nu s-a făcut încă simțită acea reînviore pentru care m-am rugat. Însă eu știu că aceasta este biserica lui Dumnezeu. Trebuie să vă mărturisesc, totuși, că presiunile pe care le exercită asupra mea această slujbă ar fi fost copleșitoare, dacă aș fi considerat că eu mă aflu la conducerea bisericii. Eu mă rog ca Dumnezeu să mă ajute să fiu sensibil și receptiv la influența Spiritului Sfânt, pentru ca să fiu folosit în felul în care dorește Domnul. Atâta timp cât știu că El mă ajută să-mi îndeplinesc răspunderile, potrivit celor mai bune capacități pe care le am, sunt fericiți.

AE: *Ați dori să transmiteți, în mod cu totul deosebit, ceva pentru biserica din Europa?*

RSF: Aș dori să subliniez aceleași aspecte pe care le-am accentuat și în America de Nord, Pacific sau Africa. Acestea sunt reînviorea spirituală, neprihănirea prin credință, apropiata revenire a Domnului Isus, cu menținerea mereu nouă a acelor elemente care ne dau identitatea de biserică.

Cred că există acum o tendință să considerăm că există o „esență“ a adventismului, iar unele dintre punctele noastre de doctrină sunt opționale. Dar această diferențiere nu este adevărată. Sunt foarte îngrijorat de faptul că avem câțiva pastori, profesori și conducători, care încăleacă loialitatea și etica creștină și care, în mod discret, subminează mesajul nostru profetic privind timpul sfârșitului. Este de o importanță vitală pentru noi să ne întoarcem la acele adevăruri biblice care ne sunt specifice și care contribuie la înțelegerea iminenței reînțoarcerii Domnului Isus.

Astfel, apelul meu este la fel de valabil în Europa occidentală, ca și în orice altă zonă a lumii dezvoltate. Să nu uităm care este

Una din decepțiile mele este că nu s-a făcut încă simțită acea reînviore pentru care m-am rugat.

scopul nostru aici. Dacă avem mesajul încrederii noastre în Hristos, cu efectul pe care acesta îl are asupra relațiilor cu semenii și înțelegerea clară a identității noastre ca mișcare, vă garantez că felul de viață al membrilor noștri se va îmbunătăți simțitor, implicarea lor în lucrare va crește, iar misiunea noastră va fi astfel realizată!

AE: *Și o ultimă întrebare cu caracter personal. Se pare că ceilalți președinți ai Conferinței Generale și-au lăsat amprenta asupra bisericii în diferite moduri. Ce va spune istoria bisericii adventiste de ziua a șaptea despre lucrarea lui Robert Folkenberg?*

RSF: Vă rog să nu mă înțelegeți greșit, însă eu nu sunt aici pentru a face impresie. Recunoscând importanța vremurilor pe care le trăim, sunt pe deplin convins că revenirea lui Isus este foarte aproape și că trebuie să pregătim un popor pentru Împărăția Sa. Este de mai mică importanță ce anume va spune istoria bisericii adventiste de ziua a șaptea despre activitatea lui Robert Folkenberg. Principalul meu obiectiv trebuie să fie acela ca într-o zi, cât de curând, eu să îl aud pe Dumnezeu spunând: „Bine, rob bun și credincios“.

AE: *Frate Folkenberg, vă mulțumesc pentru acest interviu atât de interesant.*

Traducere din engleză de Corina Lupu

Săritura cea mai lungă

Anders Haugen a fost campion mondial la săritura cu schiurile în anul 1911. Dar, în 1912, toată lumea era convinsă că zilele sale bune trecuseră pentru totdeauna. Cauza? Alcoolul și alte deprinderi nesănătoase de viață i-au adus înfrângerea inevitabilă. Apoi, Haugen a participat la niște întâlniri de evanghelizare. El a acceptat adevărul credinței și și-a schimbat modul de viață. Din ziua aceea, tutunul, alcoolul, carnea și alimentele nesănătoase n-au mai făcut parte din viața sa. Odată cu noul său mod de viață, el a căpătat și o vigoare nouă. Timp de 40 de ani, fratele Haugen a fost activ în lumea schiului. În acest lung interval de timp, el a câștigat mai multe campionate. El a fost întotdeauna recunoscut, pentru că aflase principiile de sănătate, care l-au ajutat să se bucure de o viață frumoasă aici pe pământ și să se pregătească pentru o viață și mai frumoasă pe Noul Pământ.

Există o legătură între stilul de viață și performanța fizică. Adventiștii au de realizat o performanță spirituală în domeniul vestirii Evangheliei. Și nu orice performanță. Ei trebuie să câștige titlul suprem. Ei trebuie să realizeze săritura cea mai lungă. Dar, așa după cum performanța fizică depinde de un anumit stil de viață, și performanța spirituală este condiționată. Ce-i va ajuta pe adventiști să obțină victoria în contextul în care există niște concurenți puternici? Astăzi, în alte confesiuni, există mulți misionari

Dr. Constantin Dinu

atât de zeloși, încât sunt gata să sacrifice orice pentru a vesti Evanghelia (în multe cazuri, din păcate, „o evanghelică“). Iată, de exemplu, pe mormoni. Doi câte doi, ei străbat oceanele și continentele vestind Evanghelia din casă în casă. Și alte denominațiuni au programe de misionarism foarte bine puse la punct. Cineva mi-a povestit că a primit o Biblie în limba română pe aeroportul J.F. Kennedy din New York, înainte de a se urca în avionul pentru București, oferită de o societate misionară mondială pentru tineret. Mai multe biserici neoprotestante investesc sume uriașe pentru evanghelizări publice pe stadioane, în săli de spectacole, în închisori, orfelinate, azile de bătrâni și spitale. Aceștia, ca și noi, apelează la atenția celui-luși public. „Concurența“ în mijlocul căreia noi trebuie să ne îndeplinim mandatul misionar este foarte puternică. Cine vor putea fi deci campionii mondiali ai lucrării misionare?

Cei care-L vor avea ca antrenor pe Campionul absolut al acestei discipline. Cei care vor urma metodele Celui care a realizat săritura cea mai lungă.

Și cine este campionul tuturor timpurilor în această privință? Să citim cu atenție Matei 4,23-25. Să subliniem câteva idei:

„*Isus străbătea*“. Aceasta presupune efort, inițiativă, interes.

„*Învățând*“. Aceasta înseamnă cunoaștere, metodă, talent, tact, răbdare.

„*Propovăduind*“. Aici este o pregătire spirituală, consacrare, timp de liniște și meditație.

„*Tămăduind*“. Aceasta presupune știință, pricepere, îndemânare, împreună simțire, risc de contaminare (ca în cazul leprei).

Deci, Domnul Hristos învață, propovăduia și tămăduia. El se ocupa de toate aspectele și nevoile ființei umane. Dar cea mai mare atenție El a acordat-o vindecării (vezi frecvența cu care apar cuvinte ca „tămăduind“, „boală“, „cei ce sufereau“, „slăbănogi“, „ii vindeca“, în pasajul de mai sus). Isus, deci, mai mult a vindecat decât a predicat (*Hristos, Lumina lumii*, pag.314, *Divina Vindecare*, pag.20). Efectul? „S-a dus vestea“ (v.24) și „după El au mers multe noroade“ (v.25). Dacă noi nu străbatem toată Galilea, ci vom învăța pe oameni numai în sinagogă, doar cei care intră aici au șansa de a afla ceva. Dacă noi mai mult învățăm și propovăduim decât să vindecăm și să vestim solia sănătății, efectul va fi că noi vom merge după noroade. Și vom mai merge până când, ca indivizi și ca biserică, vom adopta metoda Domnului Hristos.

Dar s-ar putea obiecta că, în marele mandat misionar către urmașii Săi din toate timpurile (Matei 28,18-20), nu se spune nimic despre lucrarea medicală. Și atunci?

Atunci deschidem Biblia și în alte locuri, cum ar fi trimiterea celor 12 ucenici din Matei 10,5-15 (vezi în special v.8), trimiterea celor 70 de ucenici din Luca 10,1-16 (vezi în special v.3) precum și marea însărcinare din Marcu 16,15-18 (vezi v.18 în care lucrarea medicală este un semn „care va însoți pe cei ce vor crede“).

Mai menționez alte două motive pentru care trebuie să ne ocupăm de lucrarea medicală. Primul este că „numai prin această lucrare (misionară medicală) poate fi înlăturată prejudecata care există în lume împotriva credinței noastre“ (*Counsels on Health*, pag.532).

Al doilea motiv este legat de natura lui Dumnezeu. El este iubire (nu „are“ iubire) și, dacă este, este pentru toată lumea. Matei 5,45: „El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți“. Dacă Dumnezeu „este“ dragoste, fiii Săi trebuie cel puțin să „aibă“ dragoste. „Lucrarea misionară medicală... este Evanghelia practică, compasiunea lui Hristos descoperită“ (*Medical Ministry*, pag.239).

Când vom lua pe Isus ca exemplu al nostru, ca exemplu de „campion mondial“, atunci vom fi și noi niște campioni mondiali. Când ne vom ocupa de om în totalitate, îmbinând predicarea cu vindecarea, grija pentru caracterul omului cu preocuparea pentru sănătatea sa, atunci „multe noroade“ vor veni după noi.

Serva Domnului vorbește cu deplină autoritate despre datoria noastră: „Am ajuns într-un timp în care fiecare membru al comunității trebuie să se ocupe de lucrarea misionară medicală. Pretutindeni, oamenii pier din lipsă de cunoștință despre adevărurile care ne-au fost încredințate. Membrii bisericii au nevoie să fie treziți spre a-și da seama de răs-

punderea lor de a răspândi aceste adevăruri“ (*Testimonies*, vol.7, pag.62).

„Lucrarea misionară medicală trebuie să fie o parte a lucrării fiecărei comunități. Ruptă de biserică, această lucrare va deveni în curând un amalgam ciudat de atomi dezorganizați. Ea va consuma mult și nu va produce nimic. În loc să fie mâna ajutoare a lui Dumnezeu pentru înaintarea adevărului Său, ea va secătui viața și forța bisericii, slăbindu-i mesajul. Condușă în mod independent, ea nu numai că va consuma talentele și mijloacele necesare în alte domenii, dar chiar prin lucrarea de ajutoare a celor în nevoie, neînsoțită de lucrarea de predicare a Cuvântului, va atrage batjocorirea adevărului biblic.

Lucrarea Evangheliei este necesară pentru a da permanență și stabilitate lucrării misionare medicale, dar evanghelizarea are nevoie de lucrarea misionară medicală pentru a demonstra efectul practic al Evangheliei. Nici una din aceste două părți nu este completă fără cealaltă“ (*Testimonies*, vol.6, pag.289).

Concluzii:

1. Domnul Hristos făcea o lucrare misionară completă (vezi Ioan 5,1-13; Luca 5,17-26).

2. Ucenicii au fost instruiți pentru a face o lucrare misionară completă (Mat. 10,1-15; Luca 10,1-16).

3. Biserica de astăzi este indemnă să facă o lucrare completă: „Este în planul lui Dumnezeu ca noi să lucrăm așa cum au lucrat ucenicii. Vindecarea fizică este legată de vestirea Evangheliei, după însărcinarea dată. În lucrarea Evangheliei, învățarea altora și vindecarea nu trebuie să fie despărțite niciodată“ (*Ministry of Healing*, pag.141).

4. Succesul în „competiția“ cu alte doctrine ni-l asigură solia sănătății. Succesul în competiția cu alți soli ai sănătății (budiști,

yoghini, mormoni, vegani și chiar bapțiști care militează împotriva consumului de alcool, tutun și droguri) ni-l asigură doctrina noastră. Numai echilibrul și îmbinarea celor două ne asigură succesul și constituie specificul credinței advente.

În urmă cu câțiva ani, o echipă de fotbal din România susținea meciul decisiv cu o echipă spaniolă, în finala unui campionat european. Meciul se juca în Spania. Atmosfera era incandescentă. Publicul spaniol, la el acasă, își încurajau echipa din răspuțeri. În momentul decisiv, antrenorul echipei românești s-a îmbrăcat în costumul de jucător și a intrat pe teren ca să joace efectiv... Întreaga echipă a prins parcă din nou puteri, câștigând, în final, victoria.

Noi suntem în mijlocul unei lupte. Este o luptă pe viață și pe moarte: marea luptă dintre bine și rău. Jucăm, deși nu-i un joc, pe terenul adversarului. Publicul este aproape în totalitate de partea lui. Tensiunea crește „căci diavolul s-a coborât la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme“ (Apoc. 12,12). Atmosfera va deveni în curând de-a dreptul incendiară. Am fost lăsați cumva singuri, să luptăm cu un adversar de temut?

Marea însărcinare din Matei 28 conține și o făgăduință: „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele“. Marcu adaugă: „Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei, și întărea Cuvântul prin semnele care-i însoțeau“ (cap. 16,20). Domnul lupta împreună cu ei!

Știți care este cel mai valoros antrenor? Cel care a fost cândva campion mondial. Domnul Hristos a fost campionul mondial al lucrării misionare. Prin Duhul Sfânt, El este azi cu noi și lucrează împreună cu noi. Ce ne mai lipsește ca să realizăm săritura cea mai lungă?

Informații contradictorii apărute în presă sau transmise pe cale orală produc confuzie între membrii bisericii. Ca urmare, unii dintre membri adoptă atitudini exagerate, ceea ce discreditează adevărurile date în mod providențial și generează o reacție de respingere, fără discernământ, a întregului mesaj, din partea altora. Aceasta arată nevoia de informații exacte și demne de răspundere.

Comisia pentru nutriție a Conferinței Generale este un grup alcătuit din douăzeci de specialiști, acoperind o zonă vastă a medicinei și sănătății publice. Comisia este condusă de Stoy Proctor, pastor și specialist în sănătate publică. Comisia a publicat mai multe declarații de principiu care, fiind votate de comitetele executive ale Conferinței Generale, Diviziunii Euro-Africa și Uniunii române, reflectă poziția oficială a bisericii. Le vom publica pe cele care sunt de interes pentru cititorii români.

Declarație de poziție privind stilul de viață vegetarian

Ce este stilul de viață vegetarian?

De peste 125 de ani, adventiștii de ziua a șaptea practică un stil de viață vegetarian, datorită credinței lor cu privire la natura omului. Noi credem că, fie că mâncăm, fie că bem, Îl proslăvim pe Dumnezeu. Folosirea oricăror alimente sau substanțe cunoscute ca fiind dăunătoare Îl dezonoarează pe Dumnezeu, arată lipsă de respect față de corpul omenesc și este un deserviciu pentru omenire. Dieta lacto-ovo-vegetariană, pe care o recomandăm, cuprinde folosirea din belșug a fructelor proaspete, a zarzavaturilor, a cerealelor și a pâinii integrale, a leguminoaselor, a nucilor, a laptelui degresat și a produselor din lapte degresat. O asemenea dietă corespunde principiilor noastre privind sănătatea. Se recomandă ca produsele lactate care se folosesc să aibă un conținut redus de grăsimi, brânzeturile să fie nefermentate, iar ouăle să se folosească cu economie. Carnea (inclusiv de pește și pasăre, dar mai ales cea de vită) trebuie să fie evitată. De asemenea, trebuie să fie excluse cafeaua, ceaiul negru, alcoolul și tutunul.

Studii privind stilul de viață vegetarian

În anii '60, Universitatea Loma Linda, în cooperare cu Institutul național de oncologie din Statele Unite, a început studiile asupra stării de sănătate a adventiștilor. În următoarele două decenii, mai multe date privind stilul de viață adventist au fost colectate și preluate în baza unui contract cu Institutul național pentru sănătate și Institutul național pentru inimă, sânge și plămâni. În general, adventiștii au un

risc redus cu 50% să contracteze boli de inimă, anumite tipuri de cancer, diabet și să sufere accidente vasculare cerebrale. Mai precis, date recente arată că bărbații vegetarieni sub 40 de ani au o speranță de viață cu 8,9 ani mai mare decât media populației, iar femeile, cu 7,5 ani. Încă un amănunt, bărbații adventiști vegetarieni trăiesc cu 3,6 ani mai mult decât adventiștii care consumă carne.

Cum pot aplica aceste date la viața mea?

Cercetătorii consideră că aceste câștiguri în ce privește durata și calitatea vieții se datorează în special unui mod de viață mai sănătos și, mai ales, consumului sporit de fructe, vegetale și cereale integrale, concomitent cu abținerea de la tutun, alcool, ceai negru, cafea și carne. Dovezile existente demonstrează că riscul contractării principalelor boli specifice societății occidentale scade proporțional cu strictetea cu care dieta lacto-ovo-vegetariană este urmărită. Dimpotrivă, cu cât cineva este mai neglijent în aplicarea dietei recomandate și a schimbărilor în stilul de viață, cu atât riscul de îmbolnăvire este mai mare.

Ce demonstrează ultimele cercetări?

1. Există o corelație semnificativă între o dietă bazată pe produse animale, bogată în grăsimi și colesterol, legată și de frecvența și durata consumului, pe de o parte, și incidența bolilor fatale de inimă, a anumitor tipuri de cancer, a accidentelor vasculare cerebrale și a diabetului, pe de altă parte.
2. Obiceiurile dăunătoare de viață au un efect cumulativ. De exemplu, consumul de carne plus

sedentarismul înseamnă risc de boală mai mare decât pentru fiecare dintre cele două aspecte negative ale stilului de viață, luate separat.

3. Prin consumul sporit de leguminoase uscate, fructe uscate, nuci, fructe și vegetale proaspete se reduce riscul pentru anumite boli, iar consumatorii se expun la mai puține pesticide și substanțe care produc cancer și malformații congenitale, care se concentrează în carne.

4. Fructele, zarzavaturile, cerealele, leguminoasele și nucile se cultivă cu cheltuieli mai mici, iar consumatorii lor au o atitudine ecologică mai responsabilă.

5. Vegetarienii se pot bucura de o varietate sporită în alimentație, de meniuri mai atrăgătoare și valori carea bucatăriei tradiționale în comparație cu meniurile stereotipe, gen restaurant, ale celor ce consumă carne.

Există indicații demne de urmat?

Din 1954, peste 200 de articole au apărut în jurnale științifice privind stilul de viață adventist și sănătatea. În 1989, Academia Națională de Științe (ANS) din Statele Unite a publicat un set cuprinzător de indicații privind nutriția. În 1991, Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a publicat recomandări în termenii limitelor maxime și minime.

Ce recomandă Comisia?

Comisia pentru nutriție a Conferinței Generale recomandă folosirea abundentă a fructelor, zarzavaturilor și cerealelor integrale, consumul foarte redus de alimente cu conținut ridicat de grăsimi și colesterol și abținerea de la tutun și alcool, cafea, ceai negru și alte băuturi care conțin cofeină.

Comisia susține recomandările Academiei Naționale de Știință și ale Organizației Mondiale a Sănătății. În afară de tutun și alcool, alimentele cu conținut ridicat de grăsimi saturate și colesterol (de ex. carnea) dau cel mai ridicat risc de scădere a duratei vieții prin ateroscleroză, cancer și moarte prematură. Se recomandă ca toată carnea, inclusiv cea de pește și de pasăre să fie eliminată din dietă, iar consumul de (gălbenuș de) ouă să se limiteze la maximum trei pe săptămână. Alimentele de origine animală nu mai sunt considerate ca elementele majore ale unei diete optime și sănătoase. Studiul stării de sănătate a adventiștilor arată cu toată claritatea avantajele semnificative ale celor care aleg o dietă fără carne față de cei care consumă carne, confirmând valoarea învățăturilor tradiționale în domeniul sănătății ale bisericii adventiste.

REFERINTE

1. „Position of the American Dietetics Association: Vegetarian Diets”, vol.88, 351-355, 1968.
2. „Proceedings of the First International Congress on Vegetarian Nutrition”, Journal of Clinical Nutrition, 48: 707-927 Sept., 1968.
3. Dwyer, Johanna, „Nutrition and Vegetarianism”, Annual Review of Nutrition, vol.11:61-92, 1991.

ANS	OMS
1. În fiecare zi, cinci sau mai multe porții (o porție = o jumătate de cană sau mai mult) de fructe și zarzavaturi - în mod special zarzavaturi cu frunze verzi și fructe citrice.	1. Limita inferioară: 400 g/zi, din care cel puțin 30 g. nuci, leguminoase uscate și semințe.
2. Sporirea consumului de amidonuri și alți hidrați complecși de carbon, prin șase sau mai multe porții pe zi de pâine integrală, cereale și leguminoase luate împreună.	2. Hidrați complecși de carbon: limita inferioară (l.i.): 50% din calorile totale limita superioară (l.s.): 70% din calorile totale Dulciuri rafinate: l.i.: 0% din calorii l.s.: 10% din calorii Fibre alimentare: l.i.: 16 g/zi l.s.: 24 g/zi
3. Menținerea aportului de proteine la un nivel moderat. Dacă este necesar un surplus de calorii, acesta va fi asigurat prin mărirea aportului de hidrați complecși de carbon și nu de proteine.	3. Proteine totale: l.i.: 10% din calorii l.s.: 15% din calorii
4. Urmărirea unui raport echilibrat între aportul alimentar și nivelul de activitate fizică pentru a menține o greutate corporală adecvată.	4. Având în vedere relația clară dintre obezitate și bolile majore, un program de prevenție este singura soluție pe termen lung.
5. Limitarea consumului zilnic de sare la 6 g sau mai puțin (1 linguriță = 5 g).	5. Consumul de sare: l.i.: nespecificată l.s.: 6 g/zi
6. Menținerea unui aport adecvat de calciu (în S.U.A. se recomandă 800 mg/zi).	6. Nici o recomandare specifică, numai sublinierea importanței deosebite a aportului de calciu.
7. Evitarea excesului de vitamine și substanțe minerale luate ca preparate farmaceutice peste recomandările medicale.	7. Nici o recomandare specifică, numai sublinierea că trebuie preferate alimente bogate în substanțe nutritive față de cele bogate în calorii.
8. Menținerea unui aport optim de fluor.	8. Nici o recomandare specifică.
9. Evitarea consumului de alcool.	9. Folosirea alcoolului este descurajată.
10. Reducerea consumului total de grăsimi la mai puțin de 30% din calorii, din care, grăsimile saturate, la mai puțin de 10% din calorii, iar colesterolul, la mai puțin de 300 mg/zi.	10. grăsimi totale: l.i.: 15% din calorii l.s.: 30% din calorii grăsimi saturate: l.i.: 0% din calorii l.s.: 10% din calorii grăsimi polinesaturate: l.i.: 3% din calorii l.s.: 7% din calorii grăsimi mononesaturate: limitele nu sunt definite. colesterol: l.i.: 0 mg/zi l.s.: 300 mg/zi

Traducerea interconfesională a Bibliei, la zi

Între 7 și 9 februarie 1994, la București, a avut loc Seminarul traducătorilor Bibliei. Scopul principal al întâlnirii a fost pregătirea regulamentului privind traducerea interconfesională a Bibliei în limba română.

Seminarul s-a desfășurat în prezența reprezentanților Societăților Biblice Unite din Marea Britanie, prof. Paul Ellingworth și prof. Carlo Buzzetti. Au participat clerici și profesori de studii biblice, care s-au oferit să participe la traducerea Bibliei.

Cu toate dificultățile pe care le ridică tendințele confesionale, privind la general, se poate spune că întâlnirea a fost dominată de un spirit bun și că s-au stabilit condițiile necesare pentru realizarea unei traduceri care să redea ideile pe care Duhul Sfânt a intenționat să le transmită atunci când a inspirat pe scriitorii Bibliei și nu ceea ce am vrea noi să ne spună, ca să justifice păreri ale secolului XX.

Iată câteva idei care sunt cuprinse în regulament:

- Prin această traducere se urmărește o redare în limba română actuală a textelor originale ale Bibliei. La realizarea traducerii nu se urmăresc scopuri confesionale.

- Pentru traducere se vor folosi textele originale, general acceptate;

- cărțile apocrife vor fi incluse numai în edițiile destinate bisericilor care le acceptă;

- va fi folosită ortografia actuală a limbii române, vor fi evitate arhaismele, ca și exprimările și formulările care ar putea să provoace reacții nefavorabile;

- pentru a se evita caracterul confesional, în text nu se admit nici un fel de sublinieri.

În legătură cu organizarea muncii de traducere, regulamentul conține prevederi care să asigure o traducere cât mai imparțială. Iată câteva din prevederile în acest domeniu:

a. Traducătorii sunt împărțiți în două grupe, una compusă din traducători din bisericile ortodoxă și catolică și alta din bisericile protestante și neoprotestante.

Traducerea se va realiza în echipe de câte doi traducători, unul din fiecare grupă. Astfel, fiecare pasaj biblic va fi tradus de un ortodox sau catolic și de un protestant sau neoprotestant, urmărindu-se consensul.

Odată tradusă o parte a Bibliei de către o echipă, textul realizat va fi oferit și celorlalți traducători.

b. Textul tradus va fi înaintat de către traducătorii echipei de revizori care vor studia textul tradus, comparativ cu originalul, și vor face observații cu privire la traducere.

Echipa de revizori este alcătuită din câte un reprezentant al fiecărei biserici care participă la traducere.

c. După ce traducătorii apreciază observațiile făcute de revizori și după ce fac eventualele ajustări, textul va fi trimis Grupului Consultativ, care este alcătuit din conducători ai bisericilor, cititorii interesați ai Bibliei și oameni din diferite grupări sociale.

Observațiile membrilor grupului consultativ vor privi îndeosebi modul în care va fi receptat textul traducerii de către cele mai largi cercuri de cititori.

d. După ce lucrarea a primit avizul comitetului de revizie, ea va fi supusă conducerii bisericilor ai căror reprezentanți participă la noua traducere, urmând ca acestea să se pronunțe asupra acceptării traducerii respective.

Sigur că sunt și elemente pe care nu le agreem, dar care nu sunt de mare importanță, cum ar fi, de exemplu, transliterarea numelor proprii din limbile originale - Daniil, Ezechii, Iisus, Mihecia (Mica) etc.

Tot cu ocazia acestui seminar, s-au prezentat ofertele din partea

specialiștilor: domeniul colaborării (în calitate de traducător sau revizor) și cărțile biblice la care ar dori să lucreze. Repartizarea definitivă se va realiza până în luna iulie, când se vor analiza ofertele, precum și componența echipelor.

În concluzie, putem spune că ne-am făcut partea în ceea ce privește crearea condițiilor ca această traducere a Bibliei să poată fi cât mai corectă. Prezența traducătorilor noștri și a altor protestanți este o garanție în acest sens, fără să subestimăm prin aceasta competența și bunele intenții ale celorlalți participanți la proiect.

Dacă ținem cont care sunt bisericile implicate în această lucrare, constatăm că, dacă traducerea aceasta se va realiza, ea se va bucura de credit din partea unui cerc foarte larg de cititori. Așa stând lucrurile, socotim ca o datorie morală să contribuim la redarea Cuvântului lui Dumnezeu, neamestecat cu păreri omenești, și, în felul acesta, să contribuim la prezentarea „adevărului curat” cât mai multor oameni.

Despre motivele și condițiile care au determinat participarea bisericii adventiste la acest proiect, cum și despre condițiile în care colaborăm și în care acceptăm să continuăm colaborarea, vom scrie într-un număr viitor. Vă vom informa, de asemenea, și cu privire la traducătorii adventiști care vor începe să lucreze la această ediție a Bibliei, cum și despre evoluția lucrării în diferite stadii.

Deși participarea noastră la acest proiect ridică probleme complexe, noi veghem, ne rugăm și ne sfătuim permanent ca să tragem numai la jugul lui Hristos. Atunci când vom aprecia că se fac pași care nu sunt compatibili cu învățătura biblică și cu principiile bisericii noastre nu vom merge nici un pas mai departe.

*Viorel Dima
este desemnat să ne reprezinte în
Consiliul de conducere al Societății
Biblice Interconfesionale din
România (SBIR)*

Icoanele și Cuvântul

În emisiunea CREDO (4 ianuarie, programul 2 al Televiziunii) s-a putut urmări o dezbatere despre icoane, condusă de dl. Titu Dincă. Invitații au fost colegul nostru Lucian Cristescu, prof. dr. Petre David de la Teologia ortodoxă din București și doi artiști plastici, pictorul Radu Dărăngă și pictorul de icoane Vasile Anghelache. Convorbirea, desfășurată într-o manieră academică, fără conflicte polemice deschise, s-a polarizat în jurul celor două idei: icoana și Cuvântul. Evident, fratele Cristescu susținea valoarea exclusivă a Cuvântului, în sensul lui biblic, ca mijloc necesar și suficient al mântuirii noastre. Replica domnului Radu Dărăngă încerca să estompeze relația de opoziție dintre cei doi poli, spunând că „domnul Cristescu, ca muzician, este mai sensibil la mesajul sonor (cuvântul), eu însă, ca pictor, la cel vizual (icoana)”.

Dilema însă nu este alternativa sonor-vizual. Ea nu se reduce la purtătorul de mesaj, ci esența ei este închinarea, adică impactul acestui mesaj în viața mea. Căci adevărata închinare este în „Duh și adevăr”. Nu în fața Duhului și a adevărului, reprezentate prin indiferent ce mijloc sonor sau vizual, ci în Duh și adevăr. Ceea ce înseamnă că Duhul și adevărul trebuie să fie în noi. „Rămâneți în Mine”, a spus Adevărul, care este și Duhul întrupat, „și Eu voi rămâne în voi”. El în noi sau noi în El, în esență, înseamnă același lucru, cea mai intimă relație posibilă, legătura vitală refăcută. Este relația născătoare de minuni, al cărei rod doveditor este o inimă nouă. Aceasta este o relație personală. Ea nu poate fi personală și mijlocită. Cei doi termeni se exclud. Ori personală, ori mijlocită. Iar termenul personal include acele facultăți care definesc personalitatea: gândirea, conștiința, voința. Sună cel puțin neobișnuit să spun despre un nou născut că a fost, personal, la biserică. Nimeni nu s-ar gândi că pruncul de o zi a fost îndemnat de conștiința sa și de aceea a decis să meargă la botez, văzând cu ochiul minții ce este bine și ce este rău. Sună mai familiar: mama lui, personal, l-a dus la biserică. Minunea mărturisirii - cu tot ce înseamnă ea - se naște totem din această relație personală și nemijlocită cu Dumnezeu. De fapt, tot ce se interpune într-o relație personală poate să descurajeze. Chiar și o icoană. În aceasta constă rațiunea poruncii a doua din Decalog: „Să nu-ți faci chip cioplit...” (Ex. 20,4). Dumnezeu nu interzice numai idolatria păgână, închinarea la zeiță și imagine, ci și iconolatria, adică închinarea înaintea unor chipuri care înfățișează lucruri reale: „Să nu faci nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt... Să nu te închini înaintea lor...” Istoria Vechiului Testament demonstrează că, în ciuda cunoștinței despre adevărul Dumnezeu, cea mai mare tentație a poporului

iudeu a fost idolatria. Satana, ca autorul moral al acestui păcat, a știut să exploateze o caracteristică a omului firesc, și anume faptul că el trăiește în imperiul simțurilor sale, îl impresionează ceea ce vede, reacționează la ceea ce se adresează simțurilor sale. Răspunsul lui la cele nevăzute este mult mai slab, funcția credinței acționează anevoios și cu ezitări. De aceea, „au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-un chip...” (Rom. 1,23) vizibil și concret, iar închinarea, într-un ritual care nu necesită în mod obligatoriu participarea credinței și care nu are nimic comun cu legătura personală a sufletului cu Dumnezeu. Obiectele și actele de cult se încarcă cu virtuți mistice, iar închinarea, cu valențe magice, în care rostirea unor formule de rugăciune are valoare prin ele însele, indiferent de fondul sufletesc, meritele cumându-se în raport direct cu numărul rugăciunilor.

Închinarea la icoane nu este o moștenire de pe vremea apostolilor, cu atât mai puțin din timpul Vechiului Testament, deși se invocă adeseori argumentul despre șarpele de aramă din pustie, heruvimii de pe chivot și imaginea îngerilor de pe catapeteasma sanctuarului. Dar aceste înfățișări aveau o funcție de decor, de simbol sau didactic, altfel s-ar contrazice cu însăși porunca care era păstrată în interiorul chivotului. De altfel, știm că unul dintre îngerii înfățișați a respins categoric gestul de închinare care i se adresa de către apostolul Ioan.

În ceea ce privește vizualizarea Divinității, aceasta s-a întâmplat pe deplin prin întruparea Fiului lui Dumnezeu. El este „icoana”, adică înfățișarea vizibilă a Celui nevăzut și atât mediatorul, cât și obiectul suprem al închinării noastre, Cuvântul care s-a prefăcut în trup tocmai în acest scop.

Aceasta este ideea centrală a Noului Testament, nici urmă de vreo închinare în alți termeni sau prin intermediul icoanelor. Infiltrarea din cultura greco-romană a modelului de închinare în fața unor chipuri este demonstrabilă istoric. Se cunosc exemple clasice din Pantheonul roman, când pur și simplu s-a șters numele zeiță și păgâne de pe soclu și s-a trecut numele unui sfânt, cu înfățișare asemănătoare. Mișcarea iconoclastă din secolele 7-8 a avut ca obiectiv declarat tocmai eliminarea împrumutului păgân din închinarea creștină. Regretabil este că al doilea sinod din Nicea (787) a consfințit definitiv cultul icoanelor, afirmând despre porunca a doua a Decalogului că ea a fost numai pentru iudei, ca și porunca a patra. Marele mișcare reformatoare ale Evului Mediu revin la închinarea biblică - atât protestantismul, cât și neoprotestantismul - considerând necreștină și, deci, nebiblică folosirea icoanelor în închinare.

Lazăr Forray,
Directorul Departamentelor
Publicații și Comunicații